

انت حورية

بتعلمي

الناس تعيش

وبترسمي

صورة الفرح

بجناح وريش

وبتكتبي

قصص الشروق

في عيون شموسى الملهمه

ما انتى أنا

وأنا اللى قلبى

لونك

فوق السحاب

عصفورة

بتموت فى العناد

وأنا والولاد

نتمنى نظرة حنية

من غير قساوة أو بعاد

فبلاش تقولي

محبكيش

قلبي أنا

ازاي يعيش

علشان انا

من غير عينيكي

ازي هاعيش

ما انتي أنا

وازاى هكمل سكتى

من غير هواك

ليه تخطفي

نورى معاك

فمتظلميش

اصلك حبيبتى

متعرفيش

غنوتى

لما بسمعها

في غيابك

ليه

يا حبيبتي

مبتسمعش

قلبي انا

ومراحل الشوق والعذاب

هتصدقى لو قولتك

انك حياتى و بهجتى

وانتى الاميرة

فى دنيتى

اوعى فى مرة تبعدى

عايزك معايا

فى جنتى

جمبى انا

انتى الهنا

ولما باحتاجك هنا

بالقى

وجودك

جنتى

يا مهجتى

علمت روى

الانتفاضة

من الثبات

وبقيتي

ثورة فى العفن

حتى الممات